

I VA 16636 - N

PROTOKOLL fört vid förhör med
CHRISTER ANDERSSON.

Förhöret hållet i Rikskriminalpolisens
lokaler Polhemsgatan 30, Stockholm
onsdagen den 7 februari 2007
med början kl. 12.15.

Övriga personuppgifter redovisas
på särskild handling.

Förhørsledare: Kriminalinspektör Lennart Gustafsson, Rikskriminalpolisens
Palmeenhet.
Förhörsvittne: Ej tillgängligt.

F= Lennart Gustafsson.
A= Christer Andersson.

Christer är delgiven att han höres upplysningsvis i anledning av pågående
förundersökning om mordet på Olof Palme den 28 februari 1986.

Fortsättningsvis kommer den hörde att benämnas med sitt förnamn Christer.

Christer delgiven att förhørsledaren kontinuerligt under förhöret läser in Christers
uppgifter tillika svar. Christer har också fått klart för sig att han i vissa delar av förhöret
själv kommer att få prata fritt in i bandspelaren d v s dialogförhör.

Christer tillfrågas om det är någonting han vill korrigera eller tillägga till tidigare förhör
som hållits med honom. Christer uppger att så ej är fallet.

Christer berättar att han fortfarande bor i [REDACTED]. Han är fortfarande [REDACTED] På
fråga hur han livnär sig uppger han att han har [REDACTED]
[REDACTED]

På fråga hur Christer fördriver sina dagar som [REDACTED] uppger han att han [REDACTED]
[REDACTED]

Beträffande sitt umgänge uppger Christer att det är väldigt få han umgås med han är för
det mesta ensam.

Christers föräldrar är avlidna, pappan avled 1994 och hans mamma år 2000. Christer har
en bror född [REDACTED]

Christer berättar vidare att han inte har något förhållande.

Christer är inte aktiv i några föreningar. Hans intresse för skytte är avslutat. Han
avslutade sitt medlemskap i skytteföreningen för ca 15 år sedan. Anledningen till att han
slutade i skytteföreningen är att han har försämrad syn, åldersförändringar vill Christer
tillägga. Christer berättar att han inte på något sätt är politiskt aktiv men att han däremot
vart 4:e år röstar.

12/6-07 SP

- F: Christer du har under en längre tid varit föremål i Palmeutredningen och grovgrunden för det har jag klargjort för dig att det beror på vapnet som du har haft och som du påstår skulle ha sålt.
Jag skulle vilja ställa en fråga till dig Christer.
Vad var dina tankar/funderingar då du fick reda på att statsminister Olof Palme hade blivit skjuten på Sveavägen den 28 februari 1986? Kommer du ihåg vad du tänkte och funderade?
- A: Ja, jag satte väl på TV:n där på morgonen och tittade på nyheterna.
- F: Var bodde du då?
- A: Det var i Vasastan, [REDACTED].
- F: Vad funderade du? Vad tänkte du?
- A: Ja, man vill ju följa med.
- F: Vad var dina egna tankar och känslor?
- A: Jag vet inte hur jag ska beskriva det.
- F: Vad tyckte du om Olof Palme?
- A: Som person?
- F: Ja.
- A: Jag vet inte jag har aldrig träffat honom.
- F: Som politiker då?
- A: Nja, som politiker tyckte jag väl inte om honom.
- F: Och anledningen till det, vad var det som inte...?
- A: Det var väl inte den inriktningen som jag höll på.
- F: Kan du beskriva dina känslor när du fick reda på att Palme hade blivit mördad?
- A: Nja, jag är inte så bra på att beskriva känslor.
- F: Grät du eller blev du glad?
- A: Nej, jag varken grät eller blev glad.
- F: Vad var dina tankar om vem som kunde ha gjort det här?

- A: Ja, man undrade ju. Det var ju spekulationer. Det gick ju inte att köpa tidningarna ...OHÖRBART... Det var väl Lisbeth Palme som hade sagt någonting om ...OHÖRBART...
- F: Var du nere och tittade på mordplatsen?
- A: Nej, jag satt och tittade på TV och jag såg ju att det var mycket folk där. Det var ju ett berg av blommor där.
- F: Kommer du ihåg vad du gjorde fredagskvällen den 28 februari 1986.
- A: Ja, det var ju sent på kvällen så jag var i bostaden
- F: Var?
- A: [REDACTED]
- F: Hade du sällskap utav någon?
- A: Nej, jag var ensam.
- F: Var du ute någonting under kvällen?
- A: Nej, det var ju mitt i natten.
- F: Jag ställer frågan åter igen. Alla fick vi olika känslor när vi fick reda på att vår statsminister brutalt hade blivit skjuten på en gata i centrala Stockholm. Vad var dina känslor?
- A: Överklighet. Man kunde inte liksom... liksom ta till sig det kanske. Man hörde ju på TV och dom visade bilderna.
- F: Vad var det som störde dig gentemot Olof Palme, vad var det för någonting som du tyckte inte stämde med din...?
- A: Nej, det var socialdemokratiska partiet. Det var inte Palme som person.
- F: Dom politiska åsikterna?
- A:
- F: Du nickar.
- A: Ja, jag är ingen socialdemokrat.
- F: Nej. Och varför är du inte det?
- A: Det är väl ett fritt land.

- F: Ja, absolut. Ganska snart efter mordet, några dagar efter sitter Holmér bl.a. länspolismästaren i Stockholm som numera är avliden och förevisar ett liknande skjutvapen som troligen gärningsmannen har haft d.v.s. en Smith & Wesson. Vad tänker du då när du ser honom visa ett sådant vapen och då tänker jag på att du själv innehade ett sådant vapen?
- A: Ja, jag tänkte väl att dom skulle hitta vapnet snart eftersom dom visste vad det var för ett vapen.
- F: Vid den här tiden var fanns ditt vapen då?
- A: Nä, det här var på vintern så att jag hade dom inlåsta i bankfack. På vintern när det inte var säsong när det var säsong så hade jag dom hemma.
- F: Var någonstans hade du dom inlåsta sa du?
- A: I ett bankfack.
- F: På vilken bank?
- A: Ja, nu heter det visst Nordea men det är den där banken som låg där vid Kungsträdgården.
- F: Vapnet var inte utlånat på något sätt?
- A: Nej.
- F: Du hade full kontroll på var det fanns?
- A: Ja. Nä men när man skjuter tävling då är man utomhus för det mesta på våren och på sommaren. På vintern är det ju ingen tävling.
- F: Sedermera så kom dom här kallelserna och det var ju allmänt känt via massmedia att innehavare av aktuell vapentyp Smith & Wesson revolver skulle uppvisas för polisen. Hur funderade du då, vad tänkte du?
- A: Jag tänkte väl att dom kommer och knackar på dörren endera dagen.
- F: Gjorde dom det?
- A: Nej.
- F: Men du fick ju tillsänt kallelse.
- A: När jag bodde där på [REDACTED] var det ingen som kom och knackade på dörren.
- F: Men du fick kallelse att du skulle och komma och visa upp vapnet?
- A: Inte när jag bodde på [REDACTED].

- F: När fick du brev om att du komma och visa upp vapnet?
- A: ...OHÖRBART... Jag tror det var Bengt Ödmark som ...OHÖRBART... Nej, jag hade flyttat ut till Västerhaninge.
- F: Men du hörsammade inte själva kallelsen, varför gjorde du inte det för? Förstod du inte att du på något sätt skulle bli misstänkt i den här stora utredningen om att inte hörsamma kallelsen om att ha en sådan här revolver?
- A: Jag tänkte väl att kommer dom inte de första åren då kommer dom väl inte senare heller.
- F: Vad gjorde du med kallelsen?
- A: Nä, efter ett par år då så har jag... ..OHÖRBART... för det började med... vad hette han som var... OHÖRBART... Ja, det var någon i alla fall.
- F: Polis?
- A: Nä, inte polis det var någon... det var någon vecka eller månad efter som vart anhållen och fick sitta en vecka.
- F: [REDACTED]
- A: Men annars... fotokonfrontation. Det var som att ...OHÖRBART... dom hade talat om för den där killen som var identifierad i förväg vad det var för någonting. Vad man ville ha för resultat. Så åkte han in där. Sedan när han vart frisläppt då tog dom ...OHÖRBART...
- F: Men...
- A: Sedan vart dom frisläppta.
- F: Ja.
- A: Så jag vill inte medverka i dom här utredningarna. Konfrontationen med Christer Pettersson det var också en sådan där videokonfrontation. Det var 8-9 man. En var Christer Pettersson, en a-lagare och 7-8 poliser så talade dom om för Lisbeth att ...OHÖRBART...
- F: Du har följt utredningen väldigt intensivt verkar det som Christer?
- A: Nej, men jag har följt...
- F: Du svarar aldrig på frågan angående kallelsen. Varför hörsammade du inte den?
- A: Jag ville inte bli inblandad.

- F: Med det förstår du väl Christer att hörsammar man inte en kallelse angående ett vapen då blir man ju...
- A: ...OHÖRBART...
- F: Ville du jävlas eller varför?
- A: Nä, men jag har inget förtroende för...
- F: Du har inget förtroende för utredningen?
- A: Nej. Det är den största jävla skandalen någonsin på hela 1900 -talet.
- F: Men då har du ju förvärrat den genom att inte hörsamma kallelsen.
- A: Ja, då får det bli så.
- F: Har du inget förtroende alls för myndigheter?
- A: Nej, inte för polisen. Ni gör säkert så gott ni kan ...OHÖRBART...
- F: Men Christer du är ju en intelligent kille som jag har sagt. Du borde ju ha begripit att hörsammar man inte den här kallelsen du fick att du skulle komma och visa upp skjutvapnet så förr eller senare så knackar polisen på dörren.
- A: Ja, då får dom göra det.
- F: Men under tiden...
- A: Ni får klara den här utredningen utan min medverkan. Det har jag sagt för längesedan att jag står utanför det här.
- F: Men du kan förstå varför du har blivit föremål för förhör?
- A: Jovisst, jovisst.
- F: Det är ju självförvållat.
- A: Ja, då är det väl det då.
- F: Christer innan vi inledde det här förhöret formellt så talade jag om vad ja tyckte och tänkte och jag sa till dig och jag säger det återigen här på bandet att jag tror inte att du har sålt det här skjutvapnet till någon okänd person. Det är liksom inte din stil tycker jag och du är som sagt var lite för klar i huvudet för det. Jag vädjar till dig att idag vid det här förhöret nu tala om var det här skjutvapnet tog vägen Christer, var det finns om du kan hjälpa oss med det.
- A: Nej, jag vet inte utan du frågade ju först om jag hade någonting att tillägga till det jag sagt förut. Och jag har ingenting att tillägga.

- F: Det har du inte. Men vad tänker du när jag påstår att jag...
- A: Nej, det är inget personligt.
- F: Nej, men hur funderar du eller vad tänker du när jag säger det att jag köper inte det att du sålt vapnet utan jag tror att vapnet är någon annanstans.
- A: Ja, då får du väl tycka det. Du får tycka vad du vill.
- F: Ja, men jag har ingenting personligen mot dig Christer utan jag köper inte att du har sålt det här vapnet. Det finns någon annanstans. Jag tror att du innerst inne vill också att det här mordet ska klaras upp och vi kanske kan vara en bra bit på väg om du till att börja med talar om var det här vapnet finns.
- A:
- F: Varför sålde du det ? Du säger att du har sålt det.
- A: Mm. Ja, jag tänker inte ändra mig på någonting.
- F: Men varför sålde du det? Du har påstått tidigare i förhöret att du sålt det? Varför sålde du det?
- A: Nej, jag var tvungen att sälja lägenheten där som jag hade på Västerhaninge. Jag låg efter med hyran där så att... så jag behövde lite pengar. Sedan efter att jag sålt den där lägenheten och reglerat skulden så flyttade jag ut till sommarstugan.
- F: Vad fick du för skjutvapnet?
- A: Ja, det var väl någonting. Det står i papperna här så jag tänker inte ändra mig någonting.
- F: Christer vi har ju haft bandspelaren avstängd nu nästan en kvart och suttit och spånat lite grand fram och tillbaka om själva utredningen och jag uppfattade det som den här diskussionen då när bandspelaren var avstängd såsom vara väldigt spontan från din sida och jag har ju klargjort för dig också var jag står och vad tror och tänker så att säga kanske mer privat än vad jag är som förhørsledare just nu och syftet med det Christer det har ju varit att jag vill klargöra för dig att så länge vi inte får besked ett ärligt besked om var ditt skjutvapen har tagit vägen så är det här fortfarande en öppen historia och jag har vädjat till dig åter igen att du talar om Christer var det här skjutvapnet tog vägen och varför du gjorde dig av med det.
- A: Jag har inget i övrigt att tillägga och om vad jag har sagt tidigare.
- F: Men du förstår att så länge du inte kan klargöra för omständigheterna så är du fortfarande intressant för oss.
- A: Ja, jag bryr mig inte.

F: Du bryr dig inte?

A: Nej.

F: Jag berättade för dig att jag själv tror att det här mordet har begåtts utav en tillfällighetsmördare som utav rena slumpen har sett paret Palme den här fredagskvällen den 28 februari 1986. Vad har du för funderingar när jag berättar sådant, hur tänker du då?

A: Ja, det får ju stå för själv. Dina åsikter får du stå för.

F: Kan det vara så Christer att det är du som utav en ren slump den här kvällen den 28 februari 1986 har sett Olof Palme och utfört den här gärningen?

A: Nej.

F: Du berättade inledningsvis att du inte var någon vän utav Olof Palme.

A: Nej, jag är inte socialdemokrat.

F: Var du ute och gick den här fredagskvällen den 28 februari 1986 i centrala Stockholm?

A: Nej, jag var hemma. Jag brukar vara hemma på kvällarna, jag går inte ut så särskilt mycket.

F: Får jag fråga dig varför vill du inte vara behjälplig och svara lite mera utförligt på mina frågor och berätta?

A: Nej, därför att jag inte har något förtroende för polisen i den här Palmeutredningen så jag vill inte ha något med varken polisen eller Palmeutredningen att göra.

F: Men förstår du inte att du fortfarande blir intressant i den här utredningen så länge du inte sanningsenligt talar om vad som hänt med vapnet?

A: Ni får tycka vad ni vill inom polisen. Det gör ni ändå både du dina chefer.

F: Men förstår du att du blir intressant så länge du inte kan klargöra för vart vapnet har tagit vägen för vi köper inte...

A: Jag bryr mig inte.

F: Men du har ju sagt att du visat intresse i den här utredningen och följer den och du kritiserar svensk polis för hur dom har skött den här utredningen.

A: Ja, men det har väl alla gjort.

F: Nej, inte alla.

- A: Ja, nästan alla.
- F: Har du inte önskemål om att hjälpa till och ställa det här till rätta?
- A: Hur skulle jag göra det?
- F: Genom att tala sanning om vad du gjort av med ditt eget skjutvapen som du skulle visa upp för polisen.
- A: Nej, jag har inget övrigt att tillägga.
- F: Varför visade du inte upp det här skjutvapnet?
- A: Ja, men det sa jag alldeles nyss.
- F: Varför vill du inte tala om vart skjutvapnet ditt tagit vägen?
- A: Jag har redan gjort det och tänker inte ändra det.
- F: Vad har du för funderingar om det här om teorin om att det är en ensam gärningsman som av ren flyt ser Olof Palme den här kvällen och begår den här gärningen. Vad tror du om den teorin?
- A: Ja, men det är ju din teori.
- F: Ja, men jag frågar dig. Vad tycker du om, vad funderar du när du får höra det utav mig?
- A: Ja, vad skulle jag fundera om det är ju 21 år sedan. Så om det hade varit ett helt gäng då ...OHÖRBART... 50 millioner är mycket pengar.
- F: Sover du bra på nätterna Christer?
- A: Ja.
- F: Funderar du mycket kring mordet?
- A: Funderar? Nä, jag funderar inget.
- F: Förstår du att du kommer att bli fortsatt föremål för intresset?
- A: Ja, ni får gärna vara intresserade av mig. Var så god.
- F: Vad har du för funderingar själv? Tror du att det här vapnet som du ägt kommer att dyka upp någonstans?
- A: Det vet jag inte.
- F: Är det inte så att du har vetskap om var det finns?

- A: Nej, inte det.
- F: Jag tror inte på det Christer. Jag tror att du vet var det här vapnet finns någonstans.
Är det inte så att du vet var det finns någonstans och tala om det nu Christer.
- A: Jag har inget övrigt att tillägga.
- F: Christer vi avslutar dagens förhör men jag kommer att återkomma.
- A: Görs så, nästa år.
- F: Vi får se när det blir.
Christer jag vill fråga dig också det är som är indikerat på bandet och det du själv har läst in på bandet är det korrekt eller önskar du tillägga eller korrigera någonting?
- A: Nä, jag bryr mig inte. Du får göra vad du vill med bandet.
- F: Vill du ha bandet upp spelat för dig?
- A: Nä.
- F: Vill du ta del av det utskrivna förhørsprotokollet?
- A: Nej.
- F: Okej.
- A: Jag bryr mig inte.
- F: Tycker du att dagens förhör tillgång på ett korrekt sätt?
- A: Jag har blivit behandlad på ett korrekt sätt.
- F: Då tackar jag för det Christer.
- A: Ja, jag har inget att invända mot det.
- F: Tack Christer.

Förhöret avslutas kl. 13.16.

Lennart Gustafsson
Krinsp

RIKSKRIMINALPOLISEN
LENNART GUSTAFSSON
KRIMINALINSPEKTÖR

07 02 08/AD